

РЕШЕНИЕ

№ 6237

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4197** по описа за **2022** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от М. П. Т., ЕГН: [ЕГН], чрез адвокат И. Г., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. А, срещу Решение № 1010 от 23.03.2022 г., постановено по НАХД № 12762/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 106-ти състав. С решението е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 3986648, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 3 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ на М. П. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Подробни съображения са изложени в депозираната касационна жалба.

Претендира отмяна на постановеното решение и отмяна на атакувания електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира разности.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Ю., който моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а касационната жалба да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на 24.01.2020 г. в 10:47 часа на главен път Е80 до бензиностанция „Петрол“, с посока на движение от [населено място] поле към [населено място], при ограничение 80 км/ч за извън населено място, въведено с пътен знак В 26, лек автомобил марка „М.“, модел „Аутлендър“, с рег. [рег.номер на МПС] се движи със скорост от 105 км/ч, установена след отчитане на допустимата грешка в полеви условия 3 км/ч. Направена е справка за собственост на заснетото МПС, видно от която собственик е търговско дружество „Ей Пи Ей Иновейшънс“ ООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от А. Г. А. – Управител. Нарушението е установено с техническо средство ARN CAM S1 със сериен № 11743с7 за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера от разстояние. Отчетено е превишаване от 25 км/ч на разрешената скорост за движение в процесния участък.

На 11.08.2020 г., управителят на дружеството-собственик, е декларирал писмено пред органите на ОПП СДВР по реда на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, че на посочените време и място, ползвател на превозното средство е М. П. Т..

За установеното нарушение е издаден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 3986648, с който на М. П. Т. на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Гореописаната фактическа обстановка е приета за установена въз основа на разпечатка от кадър на средство за контрол на скоростта; справка за собственост на МПС; заповед за утвърждаване на образец за електронен фиш; протокол за техническа проверка; часови график; удостоверение за одобрен тип средство за измерване; представена справка и схема на организацията на движението на републикански път АМ „Т.“, км. 1+000 ляво платно при бензиностанция „Петрол“ (с посока на движение от [населено място] поле към [населено място]), където за 24.01.2020 г. е въведено ограничение на скоростта 80 км./ч с пътен знак, представена от Областно пътно управление – [населено място].

Съдът е приел, че средството за измерване отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и като такава е годно да измерва и установява превишена скорост.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено в съответствие с материалния закон и доказателствения материал по делото.

Съдът, приема, че съдебният акт е постановен и при правилно приложение на закона, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/.

С изменението разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, обн. ДВ. бр. 19/2015г., в първото изречение думите “техническо средство” са заменени с изрза “автоматизирано техническо средство или система”, който израз е част от съдържанието на нормата и в редакцията ѝ, към датата на извършване на процесното нарушение. Със същото изменение на закона в дефиницията за “електронен фиш” по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП е добавен изразът “и системи”, създадена е нова т. 65 на същия параграф, с която се определя понятието “автоматизирани технически средства и системи”, според която това са “уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствието или отсъствието на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.”

Съгласно разпоредбата на чл. 165, ал. 3 от ЗДвП /нова - ДВ бр. 19/2015 г./, на Министъра на вътрешните работи е делегирана компетентност да определи с наредба условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение. В тази връзка е издадена е Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. на Министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015 г.), в сила от 23.05.2015 г. С чл. 2 от Наредба № 8121з-532/2015 г., изрично е предвидено, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях, съгласно чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система. Въведени са с чл. 7 – чл. 8 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., правила за означаване на местата за контрол с мобилни и стационарни АТСС, а с чл.8–чл.11 са регламентирани специални такива за използването на мобилни АТСС.

По време на извършване на процесното нарушение – 24.01.2020 г., действащата тогава и приложима на основание чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, редакция на чл. 189, ал. 4, изречение първо от ЗДвП, допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, независимо дали стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение.

Следователно, действащите разпоредби на ЗДвП и на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., предвиждат, че издаването на електронни фишове включва и нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т.ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес.

Така процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба за установеното с мобилна видеосистема за наблюдение и регистрация на пътни

нарушения за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. Спазени са изискванията за използването мобилната видеосистема, тъй като същата е преминала съответната проверка, видно от обсъдените от първоинстанционния съд в мотивите на решението му доказателства. В тази връзка неоснователни са доводите на касатора, че нарушението не е заснето от надлежно сертифицирано и работещо автоматизирано техническо средство и че това не е обсъдено от СРС.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП предвижда, че електронният фиш следва да бъде издаден в отсъствие както на контролния орган, така и на нарушителя. Електронният фиш има както установителни, така и санкционни функции, но доколкото съгласно § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП се изготвя от административно-информационна система, в тази процедура не е предвидено произнасяне на административнонаказващ орган, поради това не съдържа подпис или обозначение на административни органи. Правилна е преценката на съда за съответствие на процесния електронен фиш с изискванията за съдържанието му, а доводите по този въпрос във жалбата пред РС са неоснователни.

Правилен е изводът на въззивния съд относно ангажиране отговорността на касатора М. П. Т. във връзка с нормата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, поради което изводите на СРС не следва да бъдат преповтаряни.

Районният съд е положил дължимата грижа и е изискал допълнителни доказателства досежно точното местоположение на бензиностанция „Петрол“ и приложеното на място знаково стопанство. Видно от постъпилата справка от О.-С., А. и чертежи към нея, е налице одобрен проект за изменение на организацията на движението в процесния участък, включително с вертикалната сигнализация. Същият е изпълнен в началото на 2020 г. и действащ, както към датата на извършване на нарушението, така и към настоящия момент. От приложеното доказателство, както и от отразеното в протокола за използване на АТСС и снимковия материал, изготвен към него, се установява, че в контролирания участък, намиращ се извън населено място, е имало поставен знак за ограничение за скоростта до 80 км/ч. и бензиностанция „Петрол“ попада в обхвата на неговото действие.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, не се констатира наличието на касационни основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х.-ти касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 1010 от 23.03.2022 г., постановено по НАХД № 12762/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 106-ти състав.

ОСЪЖДА М. П. Т., ЕГН: [ЕГН] да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.